

Księga Kapłańska

Rozdział 24

1. I rzekł Pan do Mojżesza, mówiąc: 2. Rozkaż synom Izraelskim, abyć przynieśli oliwy z drzewa oliwnego czystej, wytłoczonej ku świeceniu, aby lampy gorzały ustawicznie. 3. Przed zasłoną świadectwa w namiocie zgromadzenia sporządzi je Aaron, aby się paliły od wieczora aż do poranku przed obliczem Pańskim ustawicznie; ustawa to wieczna w narodziech waszych. 4. Na świeczniku czystym stawiać będzie lampy przed obliczem Pańskim zawždy. 5. Weźmiesz też mąki pszennej, a upieczesz z niej dwanaście placków; ze dwu dziesiątych części efy będzie placek jeden. 6. Potem położysz je dwiema rzędami, sześć w rzędzie jednym na stole czystym przed obliczem Pańskim. 7. Włożysz też na każdy rząd kadzidła czystego, aby było miasto chleba spalone, na pamiątkę ku ofierze ognistej Panu. 8. Na każdy dzień sabatu kłaść je będzie kapłan porządnie przed Panem zawždy, biorąc je od synów Izraelskich przymierzem wiecznem. 9. I będą należały Aaronowi i synom jego, którzy je jeść będą na miejscu świętem, albowiem rzeczą im to najświętszą jest z ognistych ofiar Pańskich, ustawą wieczną. 10. Tedy wyszedł syn niewiasty Izraelskiej, którego miała z mężem Egipskim, między syny Izraelskimi; i poswarzyli się w obozie syn onej niewiasty Izraelskiej z mężem Izraelskim. 11. I złorzeczył syn niewiasty Izraelskiej a imię Boże bluźnił, dla czego przywiedziony był do Mojżesza. A imię matki jego było Salomit, córka Dybrego z pokolenia Dan. 12. I podali go do więzienia, ażby im oznajmiono, co z nim rozkaże Pan czynić. 13. Tedy rzekł Pan do Mojżesza, mówiąc: 14. Wywiedź tego bluźniercę precz za obóz, a niech włożą wszyscy, którzy to słyszeli, ręce swe na głowę jego, i niech go ukamionuje wszystko zgromadzenie. 15. A synom Izraelskim opowiedz, mówiąc: Ktobykolwiek złorzeczył Bogu swemu, odniesie karanie za grzech swój. 16. Także kto by zbłuźnił imię Pańskie, śmiercią umrze, kamionując ukamionuje go wszystko zgromadzenie; tak przychodzić jako w domu zrodzony, gdyby zbłuźnił imię Pańskie, umrze. 17. Także jeźliby kto zabił jakiegokolwiek człowieka, śmiercią umrze. 18. A jeźliby kto zabił bydlę wróci inne bydlę za bydlę. 19. Kto by też oszkaradził bliźniego swego, według tego, jako uczynił, niech mu się stanie. 20. Złamanie za złamanie, oko za oko, ząb za ząb; według tego, jako oszkaradził człowieka, tak mu się też niech stanie. 21. Kto by zabił bydlę, wróci insze; ale kto by zabił człowieka, umrze. 22. Prawo jednakie mieć będziecie; tak przychodzić, jako i w domu zrodzony będzie u was; bom ja Pan, Bóg wasz. 23. To gdy opowiedział Mojżesz synom Izraelskim, wywiedli onego bluźniercę za obóz, i ukamionowali go. I uczynili synowie Izraelscy według tego, jako przykazał Pan Mojżeszowi.